

SOCIALE TANDHEELKUNDE

Bericht über die Hauptversammlung des Deutschen Zentralkomitees für Zahnpflege in den Schulen am 27 Oktober 1931.
Schulzahnpflege, 19 Jahrgang No. 12 (13 Dez. 1931).

De nood der tijden heeft ook het opstellen van een „Notprogramm für das Gesundheitswesen“ in Duitschland noodzakelijk gemaakt. Bij ministerieel schrijven werd het Zentralkomitee uitgenoodigd daartoe voorstellen te doen voor zoover de schooltandverzorging betref. *Dr. Konrad Cohn*, de secretaris van dat comité deed hierover eenige interessante mededeelingen op bovenbedoelde jaarvergadering.

De bedoeling van den minister was, gegevens ter beschikking van de betreffende gemeentelijke autoriteiten te kunnen stellen, waardoor zij op zoodanige wijze bezuinigingen zouden kunnen invoeren in de geneeskundige en prophylactische verzorging der inwoners, dat daardoor latere „Wiederaufbau“ niet noodeloos bemoeilijkt zou worden.

Met bekwamen spoed en op grondige wijze heeft het comité ongeveer het volgende geantwoord:

De schooltandverzorging (*Schulzahnpflege*) is terecht een zeer belangrijk onderdeel van de algemeene verzorging van de gezondheid van het schoolkind. Toepassing daarvan eischt volgend vier-ledig doel:

1. Onderricht van ouders en kinderen in zake de mondverzorging van jongs af.
2. Invloed uitoefenen op de schoolautoriteiten om mede te werken aan deze paedagogisch-prophylactische taak.
3. Minstens tweemaal per jaar onderzoek van alle leerlingen der klassen 1—8 door den tandarts, en directe behandeling der gevonden defecten.
4. Het zoeken naar en toepassen van prophylactische maatregelen, om door juiste voedingswijze de tandontwikkeling te begunstigen, en om door het voorkomen van kinderziekten stoornissen in die ontwikkeling tegen te gaan.

Zoo opgevat is de schooltandverzorging „im wesentlichen

Teil" een prophylactische instelling, welke bedoelt caries te voorkomen en de schoolkinderen met een gezond gebit en „gewöhnt an eine gute Eigenpflege der Zähne" (cursiveering van mij, Ref.) de school te doen verlaten.

Lang niet overal zijn deze verschillende maatregelen al in vollen omvang toegepast. Het zou dus zeer afbrekend werken, wanneer nu eenvoudig overal een zeker percentage van het werk werd afgenomen. Daarom stelde het comité den minister voor, een Mindestmasz te bepalen, waaraan in elk geval kon worden vastgehouden, totdat uitbreiding weer mogelijk zou worden. Als dusdanig minimum stelde het nu voor: 1. Onderricht van ouders en kinderen over de noodzakelijkheid van mondverzorging van jongsaf.

2. Minstens om het halfjaar onderzoek van alle schoolkinderen door den tandarts.

3. Directe behandeling der gevonden defecten bij de leerlingen van de vier laagste klassen.

Wij kunnen deze aanzienlijke inperking, zoo luidt het advies, in dezen tijd daarom aanbevelen, omdat wij aannemen, dat door de systematische contrôle van alle kinderen, en de voorlichting van de ouders de mogelijkheid voorhanden is, dat de ouders zelfstandig in dezen drukkenden tijd zorgen zullen voor hun kinderen, die boven de vier laagste klassen uitgekomen zijn.

Het is gebleken, dat door de prophylactische verzorging van het gebit der schoolkinderen van de z.g. steuntrekkenden, vooral van de werkloozen en van de sociaal-verzekerden, de kosten per kind en per jaar veel geringer zijn, dan wanneer de gemeente of het ziekenfonds elke stoornis in het kindergebit afzonderlijk te behandelen hebben.

Verdere inperking van de schooltandverzorging zou dus voor gemeente en ziekenfonds op vermeerdering van uitgaven komen. Statistisch is nml. gebleken, dat bijv. in 1929 de rijksverzekering per lid en per jaar 3.24 Mk. betaalde voor tandheelkundige verzorging. Dit beteekent per individu dus ongeveer 9 Mk. omdat slechts 30 % der verzekerden in dat jaar tandheelkundige behandeling genoten had.

Daartegenover staat, dat „Sanierung" van het kindergebit door middel van school-tandverzorging voor 2—2.5 Mk. per hoofd en per jaar te bereiken is. In verscheidene plaatsen hebben de ziekenfondsen hun verplichting tot tandheelkundige verzorging van de schoolgaande kinderen hunner leden gedurende hun ganschen schoolleeftijd contractueel voor 1—2 Mk. per kind en per jaar overgedaan aan de gemeente, en daardoor de in-

voering der „planmäßige Schulzahnpflege“ juist mogelijk gemaakt.

Aldus ongeveer luidt het betoog aan den minister, — die er intusschen ook volledig gehoor aan gegeven heeft.

Het kan interessant zijn, tot welke uitbreiding men weer zal adviseeren, wanneer de ongunst der tijden en derzelve leerzame invloed weer eens tot het verleden zullen behooren!

v. A.